

Jag smider och jag plöjer
 Jag fiskar lax och ål,
 Jag våra ångar rödjer
 Och wattenar mammas tål;
 Men alltid att arbeta
 Det är ett fans besvär,
 Och ni skall snart få weta
 Hvad som är mitt begär:
 Den dyraste Guds gåfwa,
 Som finnes på vår jord,
 Är äta, dricka, sofwa;
 En sång :: ett stop, ett bord. ::

2.

Jag full af mjöd skall brygga
 Den kallare jag har,
 Jag skall ett wisthus bygga
 Och mig en fästmo tar.
 Med denna stöna flicka
 Skall jag bwart bygn, min wån,
 I elfwa timmar dricka,
 I tretton sofwa se'n.
 Den dyraste Guds gåfwa,
 Som finnes på vår jord,
 Är älska, dricka, sofwa,
 En sång :: ett stop, ett bord. ::

Sålas i Björnståhl's Bokhandel i Stockholm.

Stockholm,
 Elméns och Granbergs Tryckeri, 1826.

Lilla Matrosen.

1.

Swårare seglats man sålän finner,
 Än den som ster på lyckans haf;
 Mången stor poltron der hamnen hinner,
 Mången bra karl går der i qwas ::
 Gåfångt mot det hafweri der händer
 All din manöber gör försök;
 Nej, sätt dig ner tills wind sig wänder,
 Stoppa din pipa, tånd och röf. ::

2.

Der man låter dig få bryta isen,
 Att rödja wågen åt en ann;
 Der ser du en krusa dela prisen,
 Som du med tapper antring wann. ::
 Men fast ofta winst och frakt är dålig,
 Och mången redare ett öf,
 Gif dig tillfreds, war trygg och tålig.
 Stoppa din pipa, tånd och röf. ::

3.

Möter på din lurs du någon flicka,
Munter och listig, dm och varm,
Sira genast pipan i din ficka,
Och dig förtdi wid flickans barm. ::
Bli hon elak ankargrund, din mafa,
Sorgerna ej ändå förbl;
Hala din pipa då tillbaka.
Stoppa på nytt, och tand och rdt. ::

Mor Bobi.

Jag kunde nog förstå,
Du skulle swara så!
Will till råds med flickor man gå
Strax om männer man talet skall få,
Annat aldrig tänka de på
Blott det femtonde året de nå. . . .
Gifas, gifas, gifas, derom de drömma.
Blott de en gose få se,
Sin natur de aldrig förglömma;
Strax ska de kossa på sne,
För att lasta eller berömma. . . .
Will till råds med flickor man gå
Strax om männer man talet skall få,
Annat aldrig tänka de på
Blott det femtonde året de nå;
Gifas, gifas, gifas, derom de drömma.

Fiskaren.

1.

Jag af min far fått arfwa
Blott nit för Kung och Lag,
Men lärt att sjelf förvärfa
Mitt bröd för hvarje dag;
Uti min handling redlig
Jag njuter hjertats frid
En mor, så huld och fredlig
Förlufwar mödans tid.
Då jag min pligt wet yrka,
Jag fruktar ingens dom,
Mod, arbet, helsa, styrka:
Se der min rikedom. ::

2.

Uf börden kanste ämnad
Att njuta lyckans lott,
Jag af den tidigt lemnad,
Behåll mitt hjerta blott.
Naturen se'n så nära
Mig fästet wid sin famn,
Och lärt min själ att bära
Förakt för dessa namn,
Att ej för sällhet dyrka
Des skugga, kall och tom.
Frid, nöjdhet, helsa, styrka
Se nog :: mig rikedom. ::